BAYAN YANI

126

#Barınamıyoruz

KYK yurtlarında üç kişilik odalar altı kişiye çıkarıldı, masalar ki kişilik kullanımda, özel alanlar tamamen yok oldu.

ACABA BU GECE ARANIZDA YATABİLİR MİYİM?!...

Mehmet Ali & Akşamsefası

İpek

KASIM 2022/11 - 18 TL K.K.T.C. 20 TL

ŞÜPHECİ KİŞİLİKLER

GERÇİ, PARANOİD OLMAMIZ, ŞÜPHELERİMİZİN HAKSIZ OLDUĞU ANLAMINA GELMEZ...

@hizlisayar

Şüpheci bir insanla yaşayanlar, durumun ne kadar zorlu olduğunu bilirler. Şüphecilik bir kişilik özelliği olmaktan şizofreni belirtisi olmaya kadar birbirinden farklı bir dizi durum ile ilişkili olabilir. Şüpheci kişiliği olanların temel özelliği, amansız bir güvensizlik ve şüphe duymak için yeterli sebep olmamasına rağmen başkalarından şüphe duymaktır. Paranoid kişiliğe sahip insanlar her zaman tetiktedir çünkü başkalarının sürekli olarak onları aşağılamaya, zarar vermeye veya tehdit etmeye çalıştıklarına inanırlar.

Paranoid kişiliği olan insanlar:

- Başkalarının onları sömürdüğüne veya kandırdığına inanarak başkalarının sadakatinden veya güvenilirliğinden şüphelenirler.
- Başkalarına güvenmek ya da kişisel hayatı hakkında konuşmak konusunda isteksizdirler çünkü bilgilerin kendilerine karşı kullanılacağından korkarlar.
- Affetmezler ve kin tutarlar.
- Aşırı duyarlıdırlar, eleştiriyi zayıflık olarak algılarlar.
- Masum ifadelerden veya başkalarının gündelik görünümlerinden gizli anlamlar çıkarırlar.
- Karakterlerine kimsenin görmediği saldırıları fark ederler ve genellikle öfke ile tepki gösterirler ve misillemeye geçerler.
- Eşlerinin veya sevgililerinin sadakatsiz olduğuna dair nedensiz şüphe duyarlar.
- Genelde başkalarıyla olan ilişkilerinde soğuk ve uzaktırlar ve ihanete uğramamak için kontrolcü ve kıskanç olabilirler.
- Her zaman haklı olduklarına inanarak problemlerdeki veya çatışmalardaki rollerini göremezler.
- Rahatlamakta zorlanırlar. İnatçı ve tartışmacıdırlar.

Şüpheci biriyle yaşamak sabır ve güçlü kişisel sınırlar gerektirir. Aşağıdaki öneriler size yardımcı olabilir.

Açıkça konuşun - Basit cümleler ve açık kelimeler yanlış anlaşılma olasılığını azaltır. Şaka için olsa dahi doğru olmayan bir şey söylemeyin, bir şey gizlemeyin. Radarları çok açıktır ve bunu fark edip, doğru söylediğiniz durumlardan da şüphe edecektir.

Kabullenici, ancak kararlı olun - Şüpheler, onlara sahip olan kişi için çok gerçektir. Gerçek olmadığını kanıtlamaya çalışmayın. Sadece buna katılmadığınızı bildirin.

Tetikleyicileri tahmin edin - Belirtiler yeni veya stresli koşullar altında yoğunlaşabilir. Kişinin değişikliklere adapte olabilmesi için olası değişikliklerden önce bilgilendirin.

Bir arkadaş, aile üyesi veya terapist gibi güvendiğiniz birinden destek alın. Yargılayıcı olmayan biri ile konuşmak, sizi rahatlatır. Paranoyak ilişkilerde olan birçok insan, ilişkide neler olduğu hakkında insanlara gerçeği söylerken kendini çok kötü ve utanmış hissedebilir. Ne yazık ki bu duygular destek almanızı zorlaştırır.

Düşüncelerinizi netleştirmeye yardımcı olması için ilişkiye ara vermeyi düşünün. Bu, ilişkiyi bir süreliğine askıya alabilirseniz, sürece dışarıdan bakmak, ne yaşadığınızı görmenizi sağlar.

Şüpheci kişi sizseniz, kendi kendinize soracağınız bazı sorular, şüphelerinizin gerçekliğini test etmenize yardım edebilir:

- Diğer insanlar şüphelerimin gerçekçi olduğunu düşünür mü? Mesela en iyi arkadaşım ne derdi?
- Endişelerim hakkında diğer insanlarla konuştum mu?
- Tehdidi abartmış olmam mümkün mü?
- Şüphelerimin somut bir kanıtı var mı yoksa benim hissime mi dayanıyor?
- Başkaları bana böyle olmadığı konusunda güvence vermiş olsalar bile hâlâ şüphe duyuyor muyum?

Çizen: İrfan Sayar

Kamuoyunda "sansür yasası" olarak bilinen kanun Meclis'ten geçti. Kanunda sosyal medya platformları için de ağır yaptırımlar söz konusu. Twitter'da bir telaş...

BAYAN YANI AKTÜEL

41 kişinin yaşamını yitirdiği Amasra Taşkömürü İşletmesi'nin müdürü istifa edecek misiniz sorusuna, "Bir şey diyemeyeceğim," dedi.

"Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu" sudan bahanelerle kapatılmak isteniyor...

Mehmet Ali & Akşamsefası

Zor Ama...

Feyhan Güver

ÜSTÜNLÜKÇÜ ERKEKLİK: İNCEL

Prof. Dr. Şengül Hablemitoğlu

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
iletisim@hablemitoglu.net

Geçtiğimiz günlerde, sosyal medya platformlarının bazılarında doktor olduğunu öğrendiğimiz bir erkek tarafından kadınlar hakkında yapılan bazı açıklamaları içeren bir video; kışkırtıcı ve öfke yaratan bir etki ile gündeme geldi. Bu kadar açık hakaret ve nefret dili ile kadınlar hakkında konuşan birine rastlamış olmak insanı öfkelendirmenin ötesinde korkutucu da aynı zamanda. Sonradan biraz araştırınca *"incel"* denilen bir ideolojinin varlığından haberdar oldum. Açıkçası bunu bu kadar geç fark ettiğim için ayrı, bu ideolojinin kapsamı ve hedefi için ayrı şaşkınım. Sadece erkeklerle ilgili konuların hakim olduğu ve genellikle anti-feminist bir tavır (tavır demek masum kalıyor saldırgan, aşağılayıcı ve küfür dolu ağırlıklı olarak bir siber şiddet esasında) ve söylemin benimsendiği erkek dünyasının alt gruplarından biri ***"incel"*** olarak adlandırılıyor. Kadınların cinsel kimliği ve üreme doğasına müdahale ettiğini iddia ederek feminizmi ve kadınları suçlayan, kadınları küçümseyen, metalaştıran, eşitlik karşıtı bireyler tarafından oluşturulan bir örgütlenme. İncel ideolojisini benimseyen erkekler çeşitli dijital platformlarda örgütlenerek, kadınlara ve feminizme yönelik nefretlerini ve öfkelerini gayet net ve saldırgan bir dille açıklıyorlar. Ayrıca, kadınların özgürlük hareketini düşmanlaştırarak gelenekçi toplumsal cinsiyet rollerinin egemenliği için feminizmin ortadan kaldırılması gerektiğini savunuyorlar. İncel dünya görüşü, çekiciliğin fiziksel görünümümüzü belirleyen genetik faktörler tarafından önceden belirlendiği fikrine dayanıyor ve bu genetik faktörleri kadınların erkeklerde çekici bulduğu temel özellikler olarak açıklıyorlar. Özetle, *"manosfer"* bir topluluk olarak da tanımlanan incel ideolojisini benimseyen erkekler, diğer anti-feminist gruplardan farklı olarak toplumda kadınlarla ilişkilerinin adaletsiz hale geldiğini düşünen erkekleri temsil ediyorlar.

İstemsiz bekârlar ve alfa erkeği

İncel kelimesi İngilizce olarak *"istemsiz bekârlar"* anlamına gelen *"involuntary celibate"* kelimelerinin birleştirilmesi ile oluşturulmuş bir kavrama karşılık geliyor. Hareketin ideolojisi, istemsiz cinsel perhiz fikrine dayanıyor. Bu, bazı fiziksel, biyolojik, sosyal ve zihinsel özelliklerin örneğin toplumsal cinsiyet eşitliği gibi erkeklerin bir tür cinsel pazara erişimini engellemesinden kaynaklanıyor. İddialara göre, bu pazara 'Chads', yani kadın muadili ya da cinsel açıdan başarılı bir alfa erkeği ile 'Stacys' diye tanımlanan son derece iyi görünümlü, aynı zamanda yavan, kibirli, kaba ve sadece cinsellikle ilgilenen bir kadın için aşağılayıcı argo terimle nitelendirilen gruplardan oluşuyor. Bu gruplar, klişe olarak rüya erkek ve kadınları özellikle İncel hareketine mensup topluluğun dışında tutuyorlar. Böyle düşünen kişiler kendilerini *sosyal yabancılar* olarak gören ve öfkelerini öncelikle kadınlara, aynı zamanda erkeklere ve çiftlere yönlendiren, hüsrana uğramış bir erkek topluluğunu ortaya çıkarıyorlar.

Çoğu kadın cinayeti eylemlerinin aksine, bu harekete mensup olan erkekler genellikle terörist faillerin modellerine benzer şekilde, rastgele seçtikleri ve hiç tanımadıkları kadınlara saldırabiliyorlar.

Incel ideolojiye göre kadınların kendi bedenleri ile ilgili karar vermeye başlamaları ile toplumun "üst kesimlerindeki" erkeklerle birlikte olmaya ve onlarla bir ilişki başlatmaya yönelmişlerdir. Cinsel hiyerarşinin üst basamaklarında yer alan ve *alfa* olarak tanımlanan erkeklere zengin, yakışıklı, kaslı, maskülen gibi özellikleri nedeniyle kolay yaklaşan ve teslim olan kadınlar bunlar. Incel bireyler, yani ortalama görünümlü olan "beta erkekler"'in çoğunluğu ile azınlık incel grubu bu özelliklere sahip olmadıkları için kadınlar tarafından reddedildiklerini bu nedenle "sevgisiz ve yalnız" bir hayata mahkum bırakıldıklarını savunuyorlar. Bu haliyle incel düşüncesi toplumsal cinsiyetci rollerin bir araya getirilerek uçlaştırıldığı bir ideoloji olarak görünüyor. Erkek evrenindeki diğer bazı gruplar gibi, incel topluluğu da biyolojik indirgemeci ve evrimsel söylemleri yeniden yazarak ve çarpıtarak, geleneksel toplumsal cinsiyet rollerini ve gerçek erkekliğe ait olduğu düşünülen özellikleri kullanarak erkek hegemonyasının yeniden kurulmasını hedefliyorlar.

> **"İncel ideolojisini benimseyen erkekler çeşitli dijital platformlarda örgütlenerek, kadınlara ve feminizme yönelik nefretlerini ve öfkelerini gayet net ve saldırgan bir dille açıklıyorlar. Ayrıca, kadınların özgürlük hareketini düşmanlaştırarak gelenekçi toplumsal cinsiyet rollerinin egemenliği için feminizmin ortadan kaldırılması gerektiğini savunuyorlar."**

İncel Şiddeti

İncel topluluğunun kadına yönelik bu saldırgan tutumu sadece çevrimiçi platformlarla retorik düzeyinde sınırlanmış değil. Son yıllarda Amerika, Kanada ve İngiltere'de gerçekleşen birçok silahlı saldırı failinin incel fikirli paylaşımlarda bulunduğu biliniyor. Bu saldırıların terör saldırısı olarak değerlendirilmesiyle de incel topluluğu dünyada daha tanınır hale gelmiş durumda. İncel kavramı ilk olarak Elliot Rodger'ın 2014'te Isla Vista, California'da öldürülmesinin ardından duyuldu. Rodger saldırısını gerçekleştirmeden önce bir video ve kendi "istem dışı bekarlığın"'ı detaylandıran manifesto tipi bir otobiyografik hesap bıraktı. Bu manifestosunda Rodger yaşanan şiddet olaylarının ve kadınların kurban olmasının sorumlusu ve suçlusu olarak "kadınların kendisini sevmekte ve değerini görmekte yetersiz kaldıkları"'nı belirterek yine kadınlara işaret ediyordu. Bu bağlamda, kadınlar erkeklere hakları olan cinsel deneyimi vermeyi reddetmişlerdi. Kadınlar kendi ölümlerinin asıl suçlusu olarak görülerek, şiddet haklı çıkarılmaya çalışılmıştı. Bir sonraki İncel şiddeti, Alek Minassian'ın 2018 Toronto minibüs saldırısı, 2018 Tallahassee Yoga Stüdyosu çekimi olayı, 2020 Toronto erotik spa pala saldırısı ve Westgate Mall'daki 2020 çekimleri gibi olaylarla ortaya çıkmıştır. Daha yakın zamanlarda da, incel ideolojiyle bağlantısı olduğu anlaşılan İngiltere'deki iki saldırı vardır. Burada anlaşılmaktadır ki; maskülen hegemonyanın bir ürünü olan incel düşünce gibi kadını metalaştıran düşünce sistemleri, tecavüz mitlerinin yerleşmesine, yayılmasına ve kadına karşı işlenen suçların, kadın cinayetlerinin normalleştirilmesine neden olabilmektedir.

Görünen o ki, önümüzdeki süreçte incel kavramı ve henüz tam olarak ifşa olmamış incel örgütlenmesi birçok farklı disiplinin ilgi alanına girecek. Ancak, hem bir kavram olarak nispeten toplumsal görünürlüğünün sınırlı, hem de üyeleri arasındaki iletişimin internet üzerinde belirli kanallarla yürütüyor olması, bu grupların varlığının farkındalığını zorlaştırmaktadır. Başta sözünü ettiğim videoya rastlamamış olsak incel adı altında kadın düşmanlığının (mizojini) ve ayrımcılığın şiddet içerikli bir yaşam "felsefesi" olarak açıkça kabul edilen bir kavram olduğu da bu kadar kolay anlaşılamayacaktı.

Yararlanılan Kaynaklar

https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/2549458
https://crestresearch.ac.uk/resources/a-short-introduction-to-the-involuntary-celibate-sub-culture/
https://www.5harfliler.com/incel-teroru-alfa-erkekler-zalim-kadinlar-ve-istemsiz-bekarlar/
https://fikirturu.com/insan/kadin-dusmani-internet-gruplari-ve-kadin-cinayetleri/

Mehmet Ali & Akşamsefası

İpek Özsüslü

FETİYE NENE

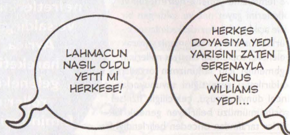
BRITISH MUSEUM

ÖZET: GEÇTİĞİMİZ AY ÖLEN QUEEN ELIZABETH'İN CENAZE TÖRENİNE KATILIP LAHMACUN DAĞITAN FETİYE YURDA DÖNÜŞ YAPAR. ANCAK LİLİBETH ÖLMEMİŞTİR, KALBİMİZDE DE YAŞAMAMAKTADIR... FETİYE'NİN EVİNDE KAFA DİNLEMEKTEDİR... BUNU YALNIZCA FETİYE VE İNGİLİZ İSTİHBARAT SERVİSİ BİLMEKTEDİR.

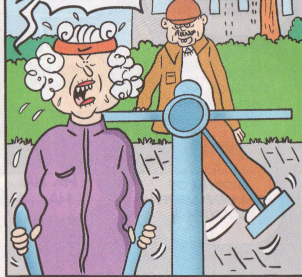

Mehmet Ali & Akşamsefası

EVLİLİK HALLERİ

Feyhan Güver

KOCAYA NİYET, AHİRETE KISMET...

Günay Bazık

Birinci kadın, yıldız kayarken dilek tuttu...

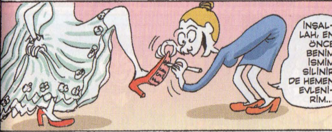
...

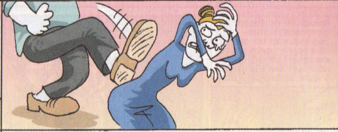
İkinci kadın, 'Telli Baba'nın şefaatine sığındı...

...

Üçüncü kadın, gelinin ayakkabısından medet umdu...

...

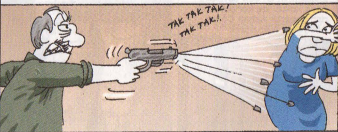
Dördüncüsü, en büyük dileğini ağacın dallarına bağladı...

...

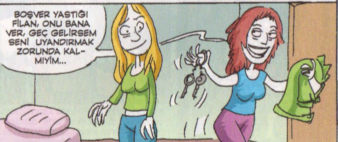
Beşincisi, sıkıntısını yalnızlığına verip kurşun döktürdü...

...

Sonuncusu ise, niyeti bozup...

Eğlenmeye baktı... Hâlâ yaşıyor...

Model

Kız Hikayeleri **Ramize Erer**

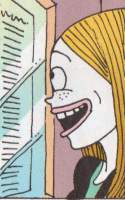
Facebook'ta rastladığım, ben Akademiye girmeden çok önce çekilmiş bir fotoğraf. "Çıplak modeller grevde." Bu fotoğrafta bana dokunan modellerin grevde olmasından çok, daha sonra bize de modellik yapacak olan, önümüzde yatak odasında dolaşır gibi rahat dolaşan Deniz'in rahatsız duruşu ve bir eliyle yüzünü kapatmaya çalışması oldu...

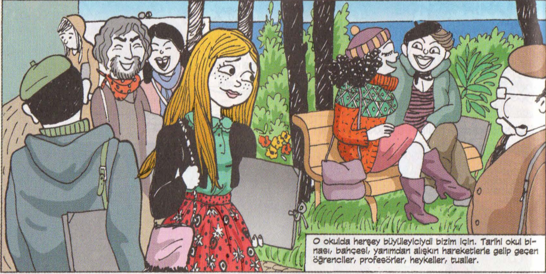

Bu hüzünlü fotoğraf, akademideki en güzel günlerimi hatırlattı bana. İşte sınav sonuçlarının açıklandığı ilk gün. Kazananlar listesine uzun süre bakamamıştım, hayal kırıklığı yaşamamak için.

Baktığımda ise, gözlerime inanamamıştım. Evet, çocukluğundan beri ressam olma hayalleri kuran bir kız akademiyi kazandığında ne kadar çok sevinirse, ben de o kadar sevinmiştim.

O okulda herşey büyüleyiciydi bizim için. Tarihi okul binası, bahçesi, yanımdan alışkın hareketlerle gelip geçen öğrenciler, profesörler, heykeller, tualler.

Okulun açıldığı ilk gün, akademinin en çok sevdiğim boya kokulu loş koridorlarından geçerek Adnan Çoker Atölyesini bulmuştum.

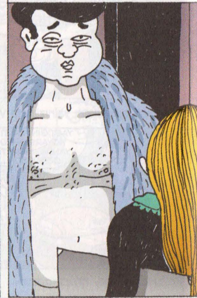

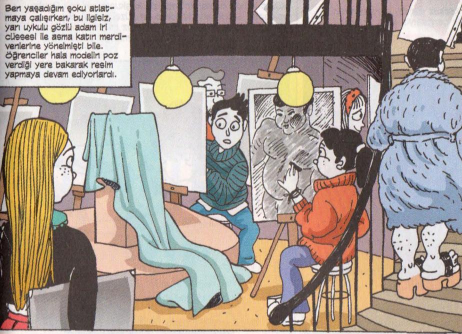
Atölyeye girmeden önce kapıyı çalıp, çalmamayı düşünürken birisi benden önce davranıp kapıyı açmıştı ve ben ilk önce o kişinin kocaman ayaklarını ve hamamlarda giyilen cinsten tahta takunyalarını görmüştüm.

Başımı kaldırdığımda bir adamla gözgöze geldim. Karşımda bornozuyla dikiliyodu.

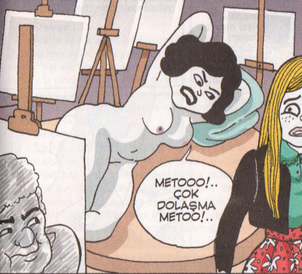

Bornozun içinde çıplak ve önü açıktı...

Ben yaşadığım şoku atlatmaya çalışırken, bu ilgisiz, yarı uykulu gözlü adam iri cüssesi ile asma katın merdivenlerine yönelmişti bile. Öğrenciler hala modelin poz verdiği yere bakarak resim yapmaya devam ediyorlardı.

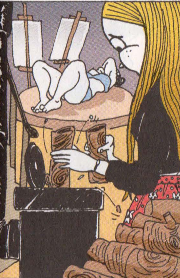

Sonra Kıça geldi. Hafif deforme vücudunun resmini yapmayı severdim. Onu yapmak kolay gelirdi bana. Ama ondan çok korkardım. Biraz arızalıydı.

Kıça'nın bir huyu vardı, daha sonra bunun huy olduğunu anlayacaktım, atölyeye yeni gelen kızlara takardı, bana taktığı gibi. Bana söylemek istediklerini yüksek sesle çok sevdiği Meto'ya söylerdi.
METOOO!.. ÇOK DOLAŞMA METOO!..

Bir gün bütün cesaretimi toplayıp onunla konuştum...
ŞEEY.. ÇAY İSTER MİSİN KIÇA?

Cesaretim ve çay ikramım onu yumuşattı. Aslında istediği galiba ilgi ve şefkatti. Bir daha arıza çıkartmadı. Sonra atölyeye yeni bir kız geldi.

METOO!. ŞÖYLE ŞUNA OTURSUN METOO!..

Modeller üşümesin diye sık sık sobaya odun atılırdı. En çok odunu da ben doldururdum. Dakikalarca kıpırtısız kaldıkları için normal bir çıplak insandan daha fazla üşüdüklerini düşünürdüm.

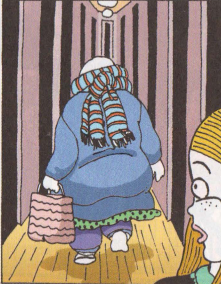

Çok yaşlı bir modelimiz vardı, Sevim abla. Bütün diğer yaşlılar gibi sıcacık evinde, pofuduk divanına uzanıp, şekerleme yapmak yerine, bizim karşımızda sert bir zemin üzerinde çıplak yatmak zorunda olması dokunurdu bana...

Çantasından çıkarttığı kendisi kadar kırışmış eski bir vesikalık fotoğrafı, daha önce gösterdiğini unutup tekrar, tekrar gösterirdi.
BAK BU BENİM GENÇLİĞİM. GÖSTERMİŞMİYDİM SANA?..

Bana, ona ait değilmiş duygusu veren bu fotoğraftaki yeşil gözlü, sarı saçlı kıza birlikte bakardık...

Lahana gibi katkat giyinir, annelerimizin taşıdığı pazar çantasıyla gelip giderdi derslere.

Küvet içinde böyle bir poza da kuşkusuz en çok Deniz yakışırdı. Modellerin içinde o en güzel olandı. Bu gördüğünüz atölyede verdiği bir poz muydu, yoksa bir öğrenci resminde mi görmüştüm şimdi gerçekten hatırlayamıyorum.

Bize en estetik pozları veren modellerin, işçi olabileceğini hiç düşünmezdik. Onlar, biz onların en güzel resimlerini yapalım diye vardılar...

Akademide öğrendiğimiz terimlerle bahsederdik onlardan, duruşlarını en doğru ve hızlı bir biçimde yakalamaya çalışırdık.

Modeller, bizim için renkti, armoniydi, ışık gölgeydi, plandı, espastı.

Şu fotoğrafa bakarken aynı terimlerle düşünüyorum yine. Işık, gölge, kompozisyondaki denge, espas, planlar, yüzlerdeki expresyon. Peki bu resim bize neyi anlatıyor...

atilla atalay

SIDIKA

SİYASETE BULAŞIK

- Aklıma tüküriyim Sıdıka. Kadınlık kariyerimi abinde bırakıcaktım ben. Abini de doğurup hayattan tekaüt oluncaya kadar beyimin hızmetinde vazifeme devam edicektim. Ama işte çevremin de etkisiyle, kariyer basamaklarını hızla tırmanmak için, tuttum bir de seni doğurdum. Şimdi başıma gelene bak... Ne olmak istiyorum dedin kız sen az önce? Bir daha söyle...

- Anne; karar verdim, delege olmak istiyorum.

- Bir daha söyle...

- Delege...

- Aferin yavrucuğum, iyi düşünmüşsün bunu... Biz de telaş içindeydik, daha geçen sabah baban kahvaltıda sordu; "Hanım, bizim Sıdıka niçin diğer normal genç kızlar gibi günün birinde delege olmak istediğini söylemiyo, yoksa bir problem mi var?" dedi. Sana açmadık ama, her anne baba günün birinde kız evladını delege olarak görmek ister tabi...

- Ben ciddiyim ama...

- Sus kız... Ciddiymiş... Hayatta ne zaman ciddi bi laf konuştun sen! İnsan gibi bi kelime çıkmaz ki ağzından... Misal, ben senin bir kere şöyle şeddeli şeddeli şaklatarak gırtlağından söküp de "samiğmiyyet" dediğini duymadım. Frigofrik kargo, teleskop, hadron, bozon, trol çiftliği, gerçek ötesi bilmemne... Nerde tuhaf laf varsa senin ağzında. Şimdi de kalkmış, "delege olcam " felan diyo.

- Ay sanki astronot- cacabey filan olcaz felan dedik... Ne tuhaflık var şimdi bunda?

- Delirtme insanı Sıdıka! Kız senden başka hangi genç kız, hangi delikanlı daha yuva kurup ekmek tutmadan anneye babaya yekten "delege olcam" der...

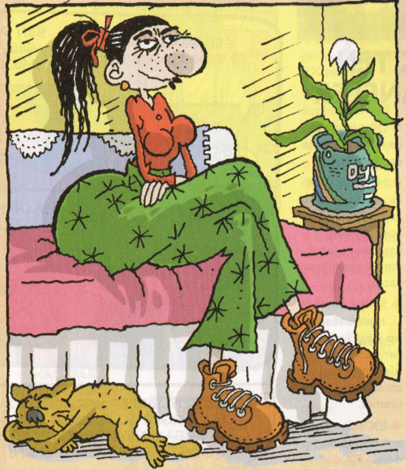
- Demiyolar da ondan oluyo bunlar. Ortalık 35-40 yıl boyunca aynı hırslı kurnaz heriflere kalıyo... Millet parlamenter demokrasiden nefret ediyo... Taban, kızına "delege olucam" dedi diye kızarsa bööle olur...

- Taban deme anneye!

- Tamam...

- Ta... Ha, evet, tamam... Kız, bana bak Münevver Hanımın kızı mı sokuyo bunları aklına... O kızın babası da evdekilere "ben delegeyim" diyodu bir zamanlar... "Küçük kurultay var, büyüğü geldi, kongra var" diye habire Ankara'ya, İzmir'e otellere gidiyordu... Meğersim "Suzan" diye sarı bi dostu varmış herifin... Otellerde rakı içip sefa süresiymiş karıyla... Yalanı diyenin boynuna, particilerin hepsi "kurultay" diye saza pavyona dağılıp iş bağlarlarmış... Neden sonra herif de vazgeçti delegelik etmekten filan... Hacca gidip geldi emlakçı açtı... Yaşlanınca duruldu zaar.. Ama daha duur, çok âhını aldı karısının... Eline düşücek o kadının... Vaktinde çok beddua aldı... Sen bakma bana, şu camın kenarından doğru her şeyi bilir anan... Çok delege gördük biz... Edepli insanın siyasetle miyasetle işi olmaz Sıdıka... Rica edicem temiz aile kızlığını, ev kadınlığını siyasete bulaştırma

- Buyrun bakalım Münevver'in it kocası zamanında Sarı Suzan'ı otele kapattı diye gitti parlamenter demokrasi filan... Sanki politikayla uğraşan herkes ööle...

- Ööle tabi... Cavit Dayın belediye encümeniyken yanında bi Romen kızla Tarabya'da denize uçmadı mı? "Usulsüz ruhsat ayarlamak için Fen İşleri Müdürüne Nataşa buldum, yemek yidirip rakı içirdim, alkol alınca araba kaydı, Nataşayla ilgim yok" dedi ama nafile... Gül gibi karısının ahını alıp arabayı denize uçurdu, üç ay koltuk değneğiyle dolaştı işte... Encümeni delegesi, mesubu, hepsi uçkur doyurup, cep doldursunlar... En "namusluyum" diyeni kan kırmızısı çıkıyo...

- Saçmalıyosun ama anne... Senin bu zihniyetin ara rejim çaarıyo işte: "Politikacıların hepsi namussuz." Konuşturucan şimdi insanı... Senin kocan politikacı diildi de ondan mı vaktinde İsmigül diye bi konsomatristin peşinden Adanalara gitti... Çocuktum, anlamam sanıyodun... Az mı muska yaptırdın... İsmigül babamı "domuz gibi görsün" diye adamın iç donuna domuz yağı sürüyodun... Kötüyse, ciğersizse bi adam... Yani, ciğersizin politikacısı da olur, esnafı, örtmeni, karikatürcüsü, askeri filan da... Ama iyisi de bulunur... Umut olsun diye...

- Hürp... Hüü!

- Niye ağlıyosun kız anne?

- İsmigül... Ühüüü... Nası büyüttüm ben sizi biliyo musun... Abin yerde, sen kucakta baban İsmigül'ün peşinde... Hüü üç kuruş dikiş parasıynan... Hüü...

- Ağlama anne lan... Ay, nerden nereye... Hay çenem kopsaydı... Üzülme anne... Hiş, bak ne diycam... Gel seni delege yapalım esas... Sen bööle içli içli ağlarken, yükselip başbakan bile olursun. Hadi ama...

- Hırf... Öyle mi diyosun? Burda olmaz kız, "Anneliğe siyaset bulaştırdı" felan diye ters türs laf ederler. Şansölye felan oluyim bari... Ne gülüyosun kız? Olamam mı?

Mehmet Ali & Akşamsefası

raziyeicoglu@gmail.com

PAPARAZZİYE

EX'TEN TANELER

- Öfkeyle kalkan, başka bir **EX** zarardan kurtulur.
- Mesela dün **EX** ile evlenirken bile bugün **EX**'ten boşanacağının heyecanı ile kabul etmeyi yorumlarsın bazen.
- **Sahne Tepik ...** Herkes **stand-up** yapabilir, ama herkes **stand-up** izleyemeye dayanabilen seyirci getiremez.
- **EX** olur aynıyla ayrı dünyadadır, tıp dilinde **EX** olur başka dünyadır.
- **Ekran Tepik ... EX** zamanda, Reklâm aralarında sen bir sürü iş yapıyor ve kendini en hamarat sayıyorsun ya, tv. yayın akış arasında Reklâmları koyan reji'de öyle yapıyor. Hatta işlerini bitiremeyince bir kalıp reklâmlar daha koyuyorlar.
- Hayat devam ediyor da, sen o hayatın neresinde kaldın ki, Acaba? Kaldığın yerden devam etmelisin de, kaldığın yer bir sayfa sonu gibiyse ya?... kaldığın **EX** noktayı, değiştirmelisin sanırım.
- Bazıları için zeytin yeşili, bazıları için zengin yeşilidir. Elinde ne varsa renk skalan o değerdedir işte..
- **Sanal Tepik ...** Sosyal medyada değil, hayatta kendimi sessize aldık.

NEGATİF ÇIKTIM!

Betül Yılmaz

İHTİMALLER

- Adamcağızın biri sosyal medyada **"Eşim twetteri bırakmamı istiyor"** tweeti ile karısından şikayetleniyor. Yahu, **EX**'lerden, sigara, içki bırakılsın, karı-kız hayatı bitirilsin isterdi eşler, noluyoruz Acaba? Fakat kadının tribine adam hâlâ tweet atıyor, bırakırken bile bırakamamış ki.
- Hayatının en büyük **EX** hatasını bulmak için çok fazla hata yapman lâzım ki, irili ufaklı **EX** hatalar içinden en büyük hatayı seçebilesin yani..
- **EX**'ler bizim kaderimizi bile öldürüyorlar.

- **Zam Tepik ...** Yiyecek ekmeğimiz bitti, ölmediysek, daha bizim bu dünyada yiyecek çok lafımız varmış demektir.
- Mesela bazen bir **EX** aşkda dengeyi kaybetmek, dengeli bir hayatın gereğidir.
- Şiddette sınır tanımayan **EX** aşkta, sinir tanırım.
- **EX** sizi aldatmıyor diye kendinizde kusur aramaktan vazgeçiniz.
- **Evlensel Meseleler ...** Sessiz ve yalnız yaşamak istiyorsan **EX** ile evli kal.
- Dizi filmde senaryo gereği ölen oyuncu, başka rol ile bile film içine geri dönemezken, sen gerçekte **EX**'in **Next** olmasından nasıl bahsedebiliyorsun ki Acaba?
- Bazen bir **EX** ilişkiye sen başlarsın, bazen de **EX**'ler sana başlar.
- Nasıl gelirse gelsin, **EX** sevgili, **EX** sevgilidir.
- Evliliklerde, düşündüklerimizi bile duymamıza engel olur **EX**'ler.
- Evrenden daha öte, **EX**'lerin her daim bir plânı vardır.
- **EX** vakalarında, ne yapacağını anlamayabilmenin yollarından biri de geçmişte yaptıklarına bakmaktır.
- **EX** bir evliliği, ilişkiyi dağıtmak, bir arada tutmaktan daha masraflıdır.
- **EX**'ler utandırma konusunda da hiç de şaşırtmazlar ..
- **Dünya Tepik ...** Ey İran Başörtüsü kurallarına uymakçı Ahlak polisi, en ahlâki polis kurallı ve her şekle dönüştürüp kullanabileceğimiz saçlarımız örtümüzdür zaten.. Yeter ki saç çıkacak hücrelerimiz bir takım **EX**'ler tarafından öldürülmesin de başımızın üzerinde saçlarımız olsun.
- **EX** bir ilkelde, Dünya güneş sisteminden koptu soğudu. Sonra biz dünyadan koptuk ve sistemden soğuduk.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Dr. Figen Demir Kardeş (Hunili Doktor)

NOEL ÂDEMİ

Mecburi hizmete başlayalı 8 ay oldu. Okul, TUS, ihtisas, hasta, acil, hastane, mecburi hizmet derken hayatım sanki yok olup gitmiş gibi hissediyorum. Hep çalıştım, hep örnek oldum, hep başkalarına hizmet ettim, hasta bakarken ne tatil gördü gözüm, ne erkek istedi yüreğim. Ben herhalde birkaç işi birarada yapamayanlardanım. Okulu, işi, nöbetinin yanında hayat arkadaşını bulan hatta çocuk yapıp büyüten birçok arkadaşım da var aslında; evet evet sorun bende olmalı... Acaba karşıma gerçekten kalbimi çalacak biri çıksaydı yoğun da olsam görür müydüm?? Neyse, artık önümdeki yıllara bakmam lazım!

Eskiden yılbaşı bana heyecan verirdi, giyinir süslenir plan yapar kutlardım. Şu an sadece geçmiş yılları değerlendirip keşke'lerle geçen günler olduğuna göre, yaşlanmaya başladım demektir!

Aslında tamam, takvim yaşım 30, çok da fazla değil ama ne yazık ki kadınlar bu konuda da erkekler kadar şanslı değil. Erkeklerin hayat boyu spermi ve parası olduğu sürece gideri varken neden bizim yumurtalar tükenip; reytingimiz düşüyor?? Bu âdil mi?? Üstelik doğurup büyüten de biziz...

Bu ruh halindeyken aileme iş yoğunluğumu bahane edip bu yıl yanlarına gitmedim; bu yeni yıla ilk defa yalnız giricem. 'Yalnız' offfff, ne kötü bi kelime bu, insanın içini sıkan, depresyona iten! Ankara'dayken sosyal bi çevrem vardı, yalnızlığı hissetmiyordum ama bu küçücük ilde haftalardır yeni yılı kutlamanın 'günahıyla' ilgili vaazlar veriliyor; dükkanlar normalde yazdıkları neonlu tabelaların ışığını bile yanlış anlaşılır diye kapatıp, her yer yeni yıla ışıl ışıl girerken burda 'en karanlık' olan kazanıyor, nasıl bi yere düştüysem artık??!

Kendime vereceğim yılbaşı partisi için, tüllü mini eteğim ve saten gömleğimi giyip aynadaki kendimi beğendim, öyle ya, ben kendimi iyi hissetmeliydim bugün! Mutfağa geçtim, yemek hazırlarken bi taraftan da biramı yudumluyordum. Salata yapıp mutfağın penceresinden bakarken, bahçede bir gölge gördüm. Bir birayla sarhoş olamazdım ya, gözlerimi ovuşturup dikkatlice baktım, evet kırmızı bişey vardı orda, kesin!

Ben akvaryumdan bakan balık gibi ağzım açık cama yapışmışken o kırmızı şey bana yaklaştı büyüdü büyüdüüüü; camın karşısında gözgöze geldiğim; yeryüzünde görüp görebileceğim en yakışıklı Noel Baba kostümlü adam oldu. O bana el işaretleriyle kapıyı açmamı söylüyordu, bense haklı olarak ağzım açık ona bakıyordum.

Birden kendime geldim, içgüdüsel olarak etrafa baktım, bahçemde Noel Baba da olsa bi erkek olması muhitte hiç iyi karşılanmazdı, onun için mi yoksa gerçekten onu çok beğendiğim için mi bilmiyorum, koşup kapıyı açtım 'gel gel çabuk, kimse görmesin seni..' diyerek elâlemin babasını içeri aldım mı, aldım!

İçeri apar topar giren genç adama gülerek 'sen nerenin Noel Babasısın yaa, bu şehirde öyle bi yer var mı ki, şaşırdım gerçekten' dedim.

Uzun boylu geniş omuzlu kumral adam bi taraftan kafasındaki şapkasını çıkarırken bi taraftan konuşmaya başladı:

'Yav yok, ben gerçek Noel Baba nın torunuyum, burası mecburi hizmet bölgem. Dedem 'önce oraları inandır kendine; dilekleri yerine getir; burası zaten kolay' diye Müslüman mahallesinde salyangoz satmaya yolladı beni resmen.'

Ben 'tabe tabe, he he öyledir, tamam yav, Tanrı misafirimsin Noel ademi; ben de tam soframı kurmuştum gel birlikte yiyelim, hem ben de mecburiciyim, yoldaş sayılırız; mecburici Noelciymiş teeyyallam?!?' dedim gülerek. Tabi ki kimse bunu bana inandıramazdı ama bu garip adamın gitmesini de istemiyordum bi yandan.

-Vay arkadaş dedem Türkiye den hiç böyle bahsetmemişti; seni iyi karşılarlar, hoşgörüyle, sevgiyle demişti. Yeminle İran da bu kadar zorlanmadım, resmen beni kovaladılar, linçten zor kurtulup bahçene sığındım. Bu ne yav, İslam hani hoşgörü diniydi? İsteyen içer istemeyen içmez; bana değil yeni yıla iyi dileklerle girmeye inanır, onun için güler, eğlenirler, aile ve sevdikleriyle bir arada karşılarlardı yeni yılı. Dedem Nicola 'ben Türk topraklarında doğdum, git oraların misafirperverliğini, ne kadar insan sevgisi dolu olduklarını yaşayarak gör' dedi. Ama nerdeeee, sanki yeni yılı karşılamaya değil ellerinde kürekle kovalamaya çalışan, herşeyi günah sayan bir garip güruh buldum karşımda, kuruyemiş bile yemeyin diye broşür dağıtıyorlardı! İşiniz zor gözüküyor; umarım insanların birbirinin görüşüne, inancına, kişiliğine olan saygının arttığı günleriniz olur.

- Madem adını söylemiyceksin ben hakkaten Adem diycem sana. Haklısın valla ülkem ne yazık ki

hızla her alanda geriye doğru gidiyor; yurtdışında insan klonlanıp ayda hayatta kalma modelleri geliştiriliyorken biz ise hâlâ yılbaşında kutlama yapmak câiz mi onu tartışıyoruz; çok üzgünüm çoook...

Pıssst; ona da bi bira açtım 'şerefine Noel Ademi, içelim güzelleşelim; bak kafam accık iyi olsun, neler diliycem senden!'

Dilek dememle hemen çıkardı cebinden kağıt kalem 'evet alıyım dileklerini'...

'Yaaa arkadaşım tamam gerçekten sorun değil, nerde çalışıyosun, ya da hangi hatunla Noel baba fantazisi yaparken basıldın da kaçtın inan umrumda diil, rahat ol boşveeer! Hayatım boyunca kontrollü yaşadım da noldu; artık valla kasmıycam, ânı yaşamak, ne istiyosam onu yapmak istiyorum!

-İlk dilek işi tamaaam

Diyen garip adam yüzünde dünyanın en güzel gülüşüyle birasını kaldırdı içerken, ben onu öpmeyi düşledim.

-Ânı yaşamak istemişsin hatta şu an beni öpmeyi düşlemişsin. E hadi o zaman, dileklerin için, benimle dans eder misiniz doktor hanım?

Kalktı yanıma gelip elini uzattı. Hayatta geçirdiğim en garip yılbaşında, karşımda Noel babanın torunu olduğunu iddia eden dayanılmaz çekicilikte bi deli, beni dansa kaldırıyordu. Televizyondan gelen mükemmel bir müziğin notalarında kendimi ona bıraktım, öyle sıcak, öyle yakışıklı, öyle güzel kokuluydu ki belki de sapığın tekiydi ama hakkaten dileğim olmuştu, ânı yaşıyordum ve hiçbişey umrumda değildi!

-Tamam ikna oldum sen dilekleri yerine getiriyosun. O zamaan diğer dileğimi söylüyorum: Ülkemde cehalet, şiddet sona ersin, haksızlıklar bitip adalet yerini bulsun, cennet ülkemin insanları cinnet eşiğinde olmasın, sevgi olsun, saygı olsun, hoşgörü olsun, medeniyet olsun.

-Oooo kızım abartma, benim değil, kimsenin gücü yetmez buna! 20 yıl önce dilesen belki daha kolay olurdu da, ne yaşadınızsa son 20 yıl, ülkenin her sektörü dibi görmüş, toparlanması imkansız değil ama zaman ister. Sen bana kişisel dileğini söyle.

O sırada müziğin ritmi hızlanınca beni elimden tutup döndürdü, belimden tutup hafifçe yükseltip bırakınca iç çamaşırımın görünmesiyle adam bi anda irkilerek karşı duvara resmen fukara sümüğü gibi yapıştı!

-Yaaa kızım bu ne yaaav, beyaz penye pazar donu ne allasen; bugün yılbaşı, bas bas bağırıyoruz kırmızı don giyin diye! Bizim kesin kurallarımız var, beyaz don bizi bozar, mümkün değil ben, dileğini yerine getiremem. Eh sen bu annane donlarıyla tabi ki yalnız kalırsın; için dışına yansır; içine bunları giyersen ööyle mutsuz, umutsuz, ben yaşlandım modunda dolaşırsın tabi... Neyse yapcak bişey yok tatlı kız, ben kaçaar, beyaz don ne yaav teeyeellaam!

Söylene söylene giyinip çıkarken ben yeni bi yıla şaşkın ve üzgün, girdim mi girdim...

Sonraki birkaç yıl hep yılbaşında kırmızı donumu giyip camın kenarında oturup Adem'i bekledim. Gelmedi, mecburi hizmeti bitmiş olmalıydı yoksa unutur muydu hiç beni??

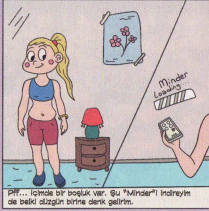
Bi anda akıl hastanesinin koridorundan gelen sesle kendine geldi.

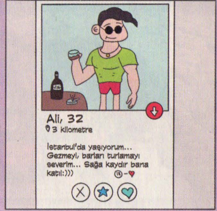
'Ayşeee ziyaretçin vaaar..' Hastabakıcı onu annesinin yanına götürürken; 'Ayşe yine kafana geçirmişin kırmızı donu, kızım yaaa ilaç dozun mu az geliyo, ne zaman düzelcen sen??' dedi... Ayşe ise çok mutluydu:

-Evet bu o, geldi işte, geldi Noel Ademim, kırmızı donum var bu kez!

Akıl hastanesinin bahçesine sevinçle çıkan genç kadın bahçede yine aşkını aradı, yine bulamadı!

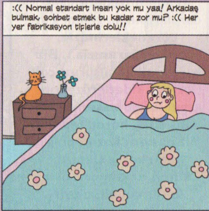
Sizde durum nedir? Benim hikayemdeki gibi kapalı bir akıl hastanesinde olmasanız da, dünya olmuş açık bir tımarhane, peki siz bulabildiniz mi aşkı, sevgiyi, güzellikleri, Adem'inizi ya da Ferhat'sanız, buldunuz mu Şirin'inizi?? Ben ülke için dileklerimi Noel Baba'dan değil, alışveriş yaptığım marketin kasiyerinden, et aldığım kasaptan, perdemi diken terziden, çocuğumun öğretmeninden, kebabımı pişiren Ali Baba'dan istiyorum, artık gerçekleri görün ve gitmesi gereken gönderin, yeter!...

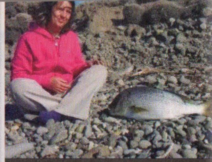

ÖZERKLİKTEN MUTLAK BAĞIMLILIĞA

Katina Karanikola

Biz adalılar normal insanlar değiliz. Birbirimize ihtiyaç duyduğumuz, coğrafi olarak izole edilmiş bir toplumuz, özerk varlıklarız. Bu yüzden yüzyıllardır kendi kendimize yetinmeyi öğrendik. Topraktan kopmuş bir kara parçasının üzerinde yaşamımızı sürdürmekten olsa gerek farklı bir yanımız var, birkaç eksik tahtamız da. Esen şiddetli kuzey rüzgarlarına teslim ediyoruz aklımızı gidip geliyor işte. Biz böyle mutluyuz. Bizi doğuran toprak kadar basitiz. Bulabileceğiniz en gerçek insan figürleri arasındadır adalılar zira kapalı ada ortamında formalitelere ve yapmacık hareketlere yer yok. Bizi adalı yapan genç kuşaklara aktardığımız alışkanlıklarımız, yediğimiz, içtiğimiz, geleneklerimizdir. Adalar farklı ülkelerde olsa da ada insanı aynıdır. Kendi müziklerimizle, danslarımızla, gelenek ve göreneklerimizle, alışkanlıklarımızla... Biz bağırarak konuşuruz, çok içeriz, şiddetli rüzgarın, azgın dalganın sesiyle bile dans eder, horon teperiz. Bizler hem kozmopolitiz hem keşiş. Denize, kuma, zeytine ait olan kocaman bir aileyiz. Adalarda aile kavramı her yerden daha geniştir, evde veya mahallede kalmaz. En küçük birim köydür, kutu değil, ev sahibi olduğumuz bir köy. Avlusu, balkonu, domatesi, marulu, ağaçları ve gözünün görmek istediği her şeyiyle. Güneş, ay, gün batımı, yıldızlar.. Yazın, camları açık, geceleri huzurla, ay ışığında uyuyabileceğimiz bir yer ada. Yaz aylarında tatil için başka bir yere gitmemize gerek yok. Bundan daha büyük bir şans var mı? Kendimi hep şanslı görmüşümdür, gururla "adalıyım" diyebildim çocukluğumda, gençliğimde zira deniz kokusu ve lezzetleriyle büyüdüm. Yiyeceğimizi mevsimine göre denizden, doğadan temin ederiz. Rüzgarın yönüne göre hangi koydan neyi toplayacağımızı, doğada neyi ne zaman bulacağını çok iyi biliriz. Poseidon'a bakmadan bulutlara bakarak hava durumunu tahmin ederiz. "Babala ston urano i aeras i nero" (gökte çer çöp ya rüzgardır ya yağmur) der yaşlılarımız. Denizciler ise hangi fırtınanın geleceğini bilir gökyüzüne bakarak. Denizin iyi zamanlarını, zor zamanlarını biliriz. Bizler için deniz geçittir, gizemdir, ayıran ve birleştirendir. Tüm boyutlarını iyi tanırız. Fırtınaları, tehlikesini, güzelliklerini, yaşamını...Denizin kıyısında sakinleşiriz, tuz ve iyot üzerimizden atamadığımız giysimizdir, tenimiz salamura kadar tuzludur. Birbirimizi yiyor gibi görünsek te zor zamanlarımızda bütünleşiriz, fırtınadan sonra didişmeye devam ederiz. Birkaç yıl öncesine kadar bizi adamıza bağlayan daha az çimento daha fazla maviydi. Daha az gürültü, çevredekilerle ve doğayla daha fazla ve gerçek temas. Bir kaç yıldır maalesef "yeni adalıların" felsefesi daha çok çimento, daha fazla gürültü.

Adalar farklı ülkelerde olsa da ada insanı aynıdır. Kendi müziklerimizle, danslarımızla, gelenek ve göreneklerimizle, alışkanlıklarımızla... Biz bağırarak konuşuruz, çok içeriz, şiddetli rüzgarın, azgın dalganın sesiyle bile dans eder, horon teperiz. Bizler hem kozmopolitiz hem keşiş. Denize, kuma, zeytine ait olan kocaman bir aileyiz.

"Kendi kendine yeterlilikten nasıl mutlak bağımlılığa geçtik?"

Ürün takasından, Akdeniz kültüründen nasıl çöp alışverişine geldik aklım almıyor. Yetmişli yıllarda çocukluğumuzu, ergenliğimizi adada yaşayan bizler, İmroz'u binlerce yıldır karakterize eden örnek özerklik döneminin sonunu yaşadık. Kış aylarında geçimimizi sağlayabilmek için her mevsimde ürettiklerimizi depolamaya özen gösterdik, böylece bir yeterlilik ve özerklik biçimine sahiptik. Şeker, pirinç, kahve ve gaz lambaları için gerekli gaz yağı gibi bizlerin üretemediğimiz birkaç şeyi var olan mahalle dükkanlarından az parayla veya takas yoluyla temin ederdi annelerimiz. Biz ada kadınları, her ihtiyacımızı kendi imkanlarımızla üretmeyi biliriz, tüm günümüzü güneş banyosu yaparak geçirmeyiz. Peynirimizi, kışlık kuru sebzelerimizi, kurutulmuş veya tuzlanmış deniz ürünlerimizi, tarhanamızı, şarabımızı yazdan hazırlar, stoklarız. Yüzyıllar boyunca, ailelerimiz sadece kendi tüketimi için değil ihracat içinde ürünler üreterek geçimini sağladı. Hava şartları müsait olduğunda İstanbul'dan gelen gemi, yolcuları kadar getirdiği ürünlerde azdı zira bizlerin gereksinimleri azdı. O yıllarda gerek hava şartları gerekse başka sebeplerden geminin adaya ulaşamaması adalıların günlük yaşamını etkilemedi. Günümüzde gemi bir hafta gelmese, çok uluslu süper marketlerin zincirlerin raflarını boşaltmak üç gün sürüyor. Beş altı gün sonra ise sebze, meyve ve hemen hemen her türlü yiyecek, balık dahil, bulunamadığından işler zorlaşıyor. Ekinlerin çoğu terkedilmiş, yerlerini küçüklü, büyüklü turistik birimler aldı. Aşırı otlamanın olumsuz etkilerine neden olmamak için bir bölgede kaç hayvan yetiştirebileceği, hangi mevsimde meralara otlatabilecekleri konusunda anlayış ve bilgiye sahip olan geleneksel hayvancılık sistemi yok edildi. Adalılar doğaya dokunmadı, tüketmedi zira kendilerinin zarar göreceğini bildi. İmrozlular estetik manzarayı etkilememek için bir taşı bile nasıl hareket ettireceklerine dikkat ettiler. "Yeni adalılara" sesleniyorum: Adalı olmak, adalılık ruhuna erişmek için burada doğmak, yerleşmek yetmiyor. Adalılık genlerimizde var. Sizler adayı korumaya çalışırken lütfen önce adanın denizine, bitki örtüsüne, faunasına, insanına saygılı olun.

KRİZE KARŞI

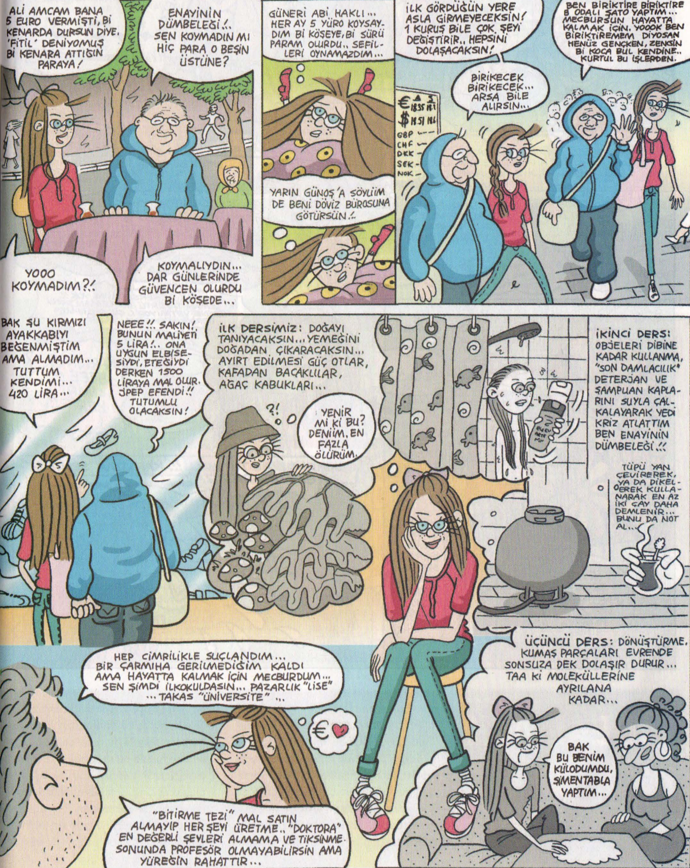
İPEK ÖZSÜSLÜ

ENAYİNİN DÜMBELEĞİ

İpek Özsüslü

"Bir iktisat Hikayesi"

Mehmet Ali & Akşamsefası

KRİZE KARŞI

İDEAL AŞK

"Birinci kadın kişisi: "Oğuz'un keskin yüz hatları, Emre'nin seksi tavırları, Yusuf'un kültürü, Tolga'nın kaslı vücudu, Uğur'un karakteri... Bunların hepsi bir araya gelip yeni bir erkek formu oluştursa nasıl olur?

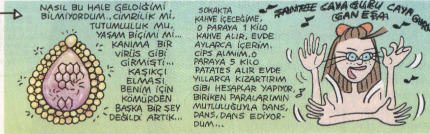
İkinci kadın kişisi: Ah... Harika olur! Fakat biliyorsun bu imkânsız!"

Sevgili tatlı okurlar, son zamanlarda gözlemlediğim "aa herkes böyle hissediyormuş" dedirten bir konuyu sizinle paylaşmak istiyorum. Evli, nişanlı, bekâr fark etmiyor biz kadınlar bazen en yakın çevremize bile söyleyemediğimiz birtakım düşüncelere kapılıyoruz. "Şimdiye kadar aşk hayatımızdan gelip geçen herkesten sevdiğimiz bir parça buluyor ve zihnimizde bu seçtiğimiz parçaları birleştirerek tekrar bir erkek kişisi oluşturuyoruz. Hayatımız sanki bitmeye son bir parça kalmış bir puzzle ve son parça bir türlü bulunamayan 'hayatımızın aşkı!' O son parçayı bulduğu-

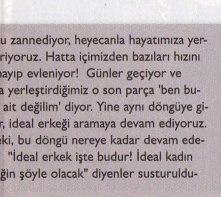

muzu zannediyor, heyecanla hayatımıza yerleştiriyoruz. Hatta içimizden bazıları hızını alamayıp evleniyor! Günler geçiyor ve zorla yerleştirdiğimiz o son parça 'ben buraya ait değilim' diyor. Yine aynı döngüye giriyor, ideal erkeği aramaya devam ediyoruz.

Peki, bu döngü nereye kadar devam edecek? "İdeal erkek işte budur! İdeal kadın dediğin şöyle olacak" diyenler susturulduğunda döngü duracaktır. "İdeal"in yanına kadın ya da erkek kelimesini getirmenin saçmalığı fark edildiğinde zihnimizdeki sözde ideal insana "görüşürüz" diyebileceğiz. Fakat biliyorum tatlı okurlar, bunu uygulamak çok zor! Çünkü çoğumuz 'mükemmel'e aşılı büyüdük. "Daha iyisi neden olmasın, değil mi?"

Seda Bülbül

İSTANBUL BAROSUNA KADIN BAŞKAN

Ankara, 24 Ekim 2022

Yaşar Seyman
yasarseyman@gmail.com

Bir Pazar akşamüzeri müjdesi sevinç yarattı. Telefonlar çaldı, iletiler düştü, sosyal medya hareketlendi ki ne hareketlenme; 144 yıllık dünyanın en büyük barosu olan İstanbul Baro Başkanlığına avukat Filiz Saraç seçildi.

Öyle bir seçim ki bir devrin hem kapanışı hem de başlangıcı oldu.

Sansür yasası ile toplumun üstüne adeta bir moralsizlik örtüsü örtülmüştü. Bir kadın bu örtüyü ekibiyle birlikte kaldırıp attı. Hem de Cumhuriyet'in 99. yılının kutlama haftasında bu seçim tüm ülkede filiz açtı.

Filiz Saraç'ın ilk demeci Cumhuriyet'in de yüzünü güldüren bir demeç: "Bana bu onuru yaşatan bütün meslektaşlarıma teşekkür ediyorum. İstanbul Barosu, 144 yıllık tarihiyle hak mücadelesinin simgesidir. Cumhuriyeti'mizin 100'üncü yılına girerken, 144 yıllık baromuzun ilk kadın başkanı olmanın onurunu yaşatan İstanbul Baromuza teşekkür ediyorum. Atatürk ve Cumhuriyetin kazanımları sayesinde bugün bu onuru yaşıyorum. Kimsenin karşısında eğilmedim. Geçmişte olduğu gibi hiçbir gücün karşısında eğilmeyeceğime söz veriyorum. Bana bu olanağı sağlayan Atatürk'ün huzurunda, bu yolu açan ilk kadın avukatımız Süreyya Ağaoğlu'nun hatıraları önünde saygıyla eğiliyorum."

Güleç yüzüyle moral veren, insana kendini iyi duyumsatan Filiz Başkanı sosyal medyada paylaşınca yorumlar yağmaya başladı. İstanbul Vali Yardımcısı iken birlikte çalıştığı Mehmet Seyman'dan ilk yorum Filiz Saraç için geldi:

" Sayın Saraç'ı İstanbul İnsan Hakları İl kurulunda tanımaktan onur duydum. Nazik, Dürüst, Yürekli ve Hukukun Üstünlüğü ile İnsan Haklarına saygıdan asla ödün vermeyen bir saygıdeğer hukukçu. Sayın Filiz Saraç'ı ve İstanbul Barosu'nun saygın üyelerini kutluyorum."

Filiz Başkanın seçim sevinci sevincimiz olurken şu ana kadar Baro seçimlerinde bazı kentlerimizde kadınlar Baro Başkanı seçildi. Artvin Ayla Varan, Bilecik Barosuna 9'uncu kez seçilen Halime Aynur, yönetimine yedi kadın aldı. Bitlis Av. Gülhan Bayram Sekmen, Bolu Av. İrem Terzi baro başkanı seçildiler. Çanakkale Av. Hande Keskin, İstanbul Av. Filiz Saraç, Ordu Av. Sibel Torun, Sakarya Av. İlknur Ebiz Yıldız, Samsun Av. Pınar Gürsel Yıldıran, Sinop Av. Funda Öztürk, Trabzon Duygu Keleş Aydın, Tunceli Av. Fatma Kalsen, Yalova Av. Elif Turnacı Çavuş'a ve tüm baro başkanı kadınlarımıza bir kez başarılar diliyorum. Yolları açık olsun. Varlıkları ile rol model olmakla yetinmeyip ülkenin ve hukuk dünyasının yüzünü güldürdüler...

Süreyya Ağaoğlu ve Filiz Saraç

Önce İlke Çağdaş Avukatlar Grubu adayı olarak İstanbul Baro Başkanı seçilen Filiz Saraç'ın Cumhuriyet'in ilk kadın avukatı Süreyya Ağaoğlu'nun açtığı yolda derken, bir hakkı teslim etmeyi de unutmadı.

Mustafa Kemal Atatürk'ün şu sözü zihinlerdedir:

"İstiklal, istikbal, hürriyet ve her şey adaletle kaimdir."

Süreyya Ağaoğlu'nun ilk kadın avukat olma mücadelesine destek veren onu yüreklendiren, yönlendiren Mustafa Kemal Atatürk'tür.

Av. Adil Giray Çelik'in " Osmanlı Darülfünun Mekteb-İ Hukuk'da İlk Çiçek Süreyya Ağaoğlu" kitabında şöyle diyor:

"Süreyya Ağaoğlu'nun yaşamını şekillendiren onun mücadeleci ruhudur. Daha çocuk yaşlarda; Osmanlı Devleti'ndeki çok hukukluluğun sonuçlarını, kadınların toplumsal yaşamın dışında tutulmasının yıkıcı etkilerini, eğitimden ve bilimden uzaklaşmanın karşısında ödenen ağır faturayı görmüş hem hukuk hem de kadın hakları alanında ön saflarda mücadeleyi seçmiş kendi deyimiyle; ***"İnançları uğruna çok sahada mücadele etmiş bir Türk kadınıdır."***

Filiz Saraç, bizlere bu yolu açan Süreyya Ağaoğlu diye örneğini kamuoyuna duyururken; onun gibi aynı zamanda kadın haklarına duyarlığı, mücadelesi ile kadın örgütleri tarafından ödüllendirilen hukukçu kadınlarımızdandır.

Filiz Başkan, adı gibi topluma hukukun üstünlüğü ve kadın hakları adına bir tohum ekti. Gelecekteki filizleri sevincimiz, onurumuz, gururumuzdur! Yaktığınız ışık gönülleri değil yolumuzu da aydınlatacaktır! Gelecek filizleniyor...

Teşekkürler İstanbul Barosu avukatları! Teşekkürler Filiz Başkan!

ZEYNEP SAYAR

PİŞKİİİN.....
PÜSKEVİT....
ÇOK GÜÇLÜSÜN HİLMİYE... NASIL BU KADAR GÜÇLÜ OLABİLİYOSUN?
SENİN YÜZÜNDEN... O KADAR SÜNEPESİN Kİ, SANA DÜŞEN İŞLERİ DE BEN YAPINCA BÖYLE HERKÜL GİBİ OLDUM.
ÇAT...
AA ALT KOMŞUMUZ NERMİN ABLA....
AY REFİK NE YAPTIMSA ERİTEMEDİM ŞUNLARI!
BOŞUNA ÜZÜYON KENDİNİİ... GENİŞ EKRAN SEVİYOM BEN...
TONK... TONK...
TONK... TONK...
TÜ EDEPSİZ, ANNEN DUYSA.....
BEN ESMERİ BEĞENDİM, SEN?
VALLA ÖYLE ABAZANIM Kİ ESMER KUMRAL FARKETMEZ, Bİ TEK İŞLEVİ OLSUN YETER.
MAJÖR DEPRESYON.........
YAZIK KIIZ... CEMİLE GENE DEPRESYONA GİRMİŞ...
KURABİYEE...
ÇAAY....
NAR...
YAZIIK...
ORAHSSS...ORASI.. BİRAZ AŞAĞI... KAŞI KAŞI...
Bİ DOKTORA GİT ARTIK...
KIRS... KIRS... KIRS...
KOMİKMİŞ.......
CANIIM... UYANDIRMAYA KIYAMAMIŞ, YASTIĞIMA NOT BIRAKMIŞ... PIRASA BÖREĞİYLE CACIK İSTİYO AKŞAMA...
ŞAŞKIN........
KAHVEEE...
AAAH!.. AŞIK OLDUM AYTEN ABLAA!.. HEMEN EVLENMEK İSTİYORUM!.. HAYAT ÇOK KISAA!..
HAHA!.. BOŞUNA ACELE EDİYOSUN EVLADIM! HAYAT KISA AMA EVLİLİK ÇOK UZUUN!..

OŞVEVEREN OLMAK

BENİM GÜN-LÜK

Betül Yılmaz

MERHABA... KOLAY GELSİN!

SAĞOL, HOŞGELDİN!

AÇMA ALMIŞTIM. ÇAY DA YAPARIM. KAHVALTI YAPMIŞ MIYDIN? YERİZ!

OLUR! Bİ DE CAMLAR İÇİN BULAŞIK DETERJANI VE ÇARŞAF LAZIM BU BEZLERLE OLMUYO!

BULAŞIK DETERJANI TAMAM AMA!

ÇARŞAFI NERDEN BU-LABİLİRİM?

ŞUNU AL, OLMAZ MI? YUMUŞAK!

YOOH, DNA VARDIR!

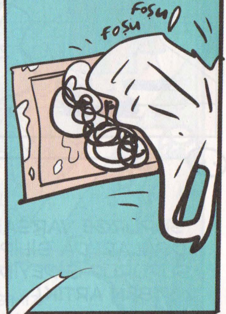

BEN, PENCERE VE KAPILARI VE MERDİVEN KOLÇAKLARINI...

SEN DE BİR ISLAK BEZLE SİLSEN, Bİ DE BANYOYU SEN Mİ...

...KAZISAN ACABA?

ÇÜNKÜ BEN ÖLDÜM!

ŞU APLİĞİ DE KAZIMAK LAZIM! NASI YAPSAK Kİ?

BEN MERDİVENİ TUTARIM SEN ÇIK SİL!

AYY ÜÇ KURUŞ PARA İÇİN HAYATIMI RİSKE ATAMAM! MIH!

SENİ TAŞIMAZ ZATEN, ÇIKILACAKSA BEN ÇIKARIM!

...

SÜPÜRGE VARSA ODALARI DA SİLİP SÜPÜRÜP GİDEYİM BEN ARTIK!

...

E AMA SEN BANYOYU HİÇ KAZIMAMIŞSIN, SÜPÜRME İŞİNİ BEN DE YAPARIM, BEN SİZİNLE NEDEN ÇALIŞIYORUM ACAB?!

...

TRIBIK TRIP

O DAKİKADAN SONRA KARI BENLE HİÇ KONUŞMADI BİLDİĞİN TRİP ATIYO NEYSE SONRAKİ GÜN, ÜÇ TANE KUŞ SIÇMIŞ, SENİN YAPACAĞIN İŞE DER GİBİ EHEH, Bİ YANDAN DA ŞANSDIR DİYE SİLMEDİM BEN DE...

BEN SİLERİM!

BİZON

HİÇ ŞANSIMIZ KALMAYACAK! AHI AHI!

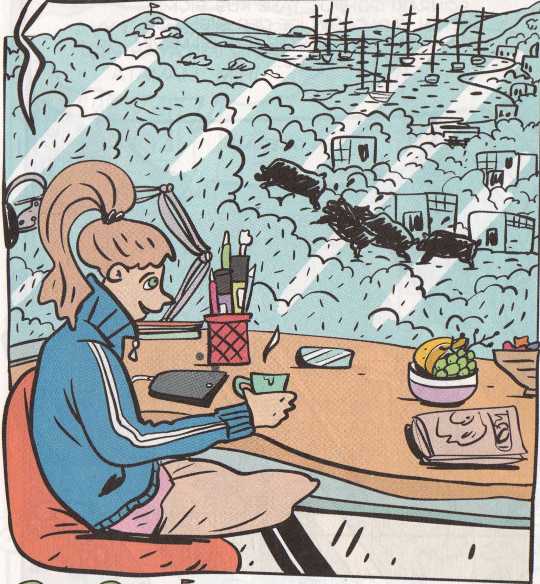
Hayatımın en büyük şanslarından biri, sayısız kadına değiyor, dokunabiliyor olmak. Kesişen yollarımızda birbirimize öykülerimizi anlatıyoruz, pencerelerimizi açıyoruz birbirimize. Sözcükler, anlaşılmayı beklemekten usanmış biçimde dökülüyor ortaya, can havliyle kendini anlatıyor herkes. Ve her defasında anlıyorum ki; yaşı, işi ne olursa olsun o güne değin en az kendisi konuşmuş kadın kendine dair. Bedeni hep başkalarının dilindeymiş, tercihleri ve yapılması gerekenler(tahmin edersiniz ki bunu da hep başkaları belirlemiş). Tahakküm altına alınmış bedenlerimizin ve zihinlerimizin haklı isyanıdır dünyayı değiştirecek olan. "Vardım, varım ve var olacağım" demek için dünyanın bütün kadınlarıyla sınırları aşan biçimde kucaklaşacağız.

Medyanın körsağır bu halinden sosyal medyaya sığınırım. Olmuşları yokmuş gibi gösteren siyasetçilerden genç ve dinamik siyasetçilere, neye hizmet ettiği belli olmayanlardan ahlaklı hukukçulara sığınırım. Ağzımızın tadı kaçmasın diye yüz çevrilenlerden vicdani idraka sığınırım. Dünya döner, erkek egemen dünya kurtuluşu sahte kahramanlarda arar, ben komşumun kızına sığınırım. Çünkü bizim gerçeğimiz budur.

Biz, birbirimizi bilinçlendirerek ve harekete geçirerek yol alacağız. Biz kadın edebiyatçıların kaleminden, kadın siyasetçilerin inadından güç alacağız; ev hanımlarının sosyal hakları ve kız çocuklarının fırsat eşitliği için insan odaklı bir dünya anlayışının parçası olacağız. Asla ümitsiz değilim; elbette yanımızda insan haklarına ve eşitliğe inanan erkekler bulacağız. Onlar da hep vardılar. Yeni neslin vicdanı ve aklıyla büyüyüp çoğalacaklar, şüphe etmiyor ümit büyütüyorum.

Biz, nasıl giyineceği, kiminle ne kadar görüşeceği, ne zaman ve nasıl sevişeceği, doğurup doğuramayacağı ve hatta kaç çocuk doğuracağı bilmin ve insanlığın uzağında düşünülmüş, kararlaştırılmış kadınlar olarak; bedenimizden utanmayan ve

Mehmet Ali & Akşamsefası

dünyayı onun odağında okumayan, yaralarımızdan haberdar ve şifaya inanan kadınlar olarak elbette dünyayı daha iyi bir yer yapacağız. Dünya döndükçe saçlarımızı savuracağız biz, canımız isterse kökten kazıtacağız. Anlaşılmayı bekleyen ve bugün bir yerlerde sırasının gelip gelmeyeceğini merak eden tüm kadınlar için var gücümüzle konuşacağız.

Biz de istemezdik dünya bahçesinin köşesinde kümeleşmeyi, kadın erkek demeden büyük bir halka olup oyunlar oynamak her zaman mümkün. Cinsiyetlerden azade, yalnızca birer insan olarak gelin bu oyunu insanca büyütün.

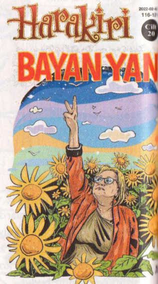

LeMan Stand-Up Günlüğü

Rezervasyon: bayanyanietkinlik@gmail.

BAYİİLERDE

Ramize Erer

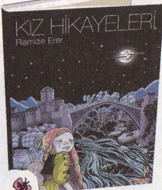

Ramize Erer
KIZ HİKAYELERİ

Mehmet Ali & Akşamsefası

damlaarslan@gmail.com

Ayşegül Damla Arslan

YOGASIZ OLMAZ

-Ne yapmak istiyorsun?

+Kaçmak. Boğuluyorum çünkü. Bu sefer boğulmama izin vermek de istemiyorum.

-Yaaa... anladım. Hadi fal baktıralım.

Her şeyin iyi gideceğine dair hiçbir hissim yoktu ama yine aynı şeyleri yaşamak, aynı döngüye girmek en son isteyeceğim şeydi. Ouroboros değilim ben sürekli kuyruğumu yemeye çalışayım. "Umursamamayı sürdürürüm, umursamamak yemek içmek gibi, dalga geçerim çünkü güzel bişi. Eee artık ikizler burcu oldum, yok yok yay burcuyum, zaten ayım yayda ama kova da umursamıyor ki kimseyi, aslan da kükrüyor, oh 12 burç bana g...." diye düşünürken vallahi oturduğum yerde oturuyormuşum. E ben o kadar çabayı, o kadar mücadeleyi boşuna mı verdim? O kadar meditasyon, yoga, Jung öğretileri... ne oldu? Çöp mü?

Kör olası çöpçülerin aşkımı süpürmeleri gerekiyordu, kişisel gelişimime yaptığım katkıları değil. Bu beni biraz gücendirdi açıkçası.

Acaba pilates yapıyorum diye uzun zamandır o yüzden mi böyle oldum? Yoga yaparken aklıma bir şey gelmiyordu. Pilates şimdi yani hakkını yemeyeyim, zorluyor anacım. "Hiç ara vermiyoruz hemmmmenn karın kaslarına geçiyoruz" hiç de sevmiyorum karın kası çalışmayı. Kondisyon mekiği çekerken sistematik olarak aklıma gelen her şeye sallıyorum

-NEFES AL yaaa böyle sağlıklı hayatınnn NEFES VER gerçekten çok yoruldum artık NEFES AL ben düzgün nefes bile alıp veremiyorum ki NEFES VER yeter yaaa bitir hoca.

Ama aynada o çizgileri görünce de mest oluyorum! Bak kendimle nasıl barışığım, kendimi hala çok seviyorum çünkü sevmediğim onlarca şey varken.

Evet, pilates zorlarken aklıma daha önce zorlandığım dönemler geliyor. "Neden zorlanıyordum, çok basitmiş aslında" derken çok buldum kendimi. Sanki aritmetik, sanki fizik, sanki kimya. Bu işin sankisi yok aslında, sankilerden sanki beğenmek beni dibe çekiyor. Plütoniğiz diye dipte kalamam. Platonik olmayayım da, hiç sevmem. İşte, ne oldum değil ne olacağım diyeceksin ama her şeyi o kadar çabuk unutuyoruz ki, geçen ay demiştim ya "ben buraya nasıl geldim" diye şimdi o sorunun tersini soruyorum. Hep sorular, hep de bulunmayan cevaplarım var. Cevap belli, bazen açık açık çatadanak aynaya bakarken kendime cevap veriyorum, diyorum ki E ŞIKKI HİÇBİRİ, bazen de "ya bunu şimdi düşünemem, yarın bakcaam"

Ama o yarın gelmiyor. Yarının akbili bitmiş çünkü. Ayrıca toplu taşımadan nefret ediyor. Akbil de pahalı. "Kare kod okutarak da biniliyor" diyorum toplu taşımaya ama "topla mı bincem, topum yok bana ne" diyor. Gelmiyor.

Gelmesin, gelirse göreceği var çünkü.

Görmesin.

Ayşegül Damla

PROBİYOTİZM

Ben bu kadar paprika biberi tadıyla baş etmeye çalışırken dünyadan bihaber miyim, e biraz evet. Geçen eve gittim, probiyotik yoğurt ve salatalık yerim diye düşünüyordum, yiyemedim. Mideme yumruk yemişim. Bana afiyet olsun o zaman. Hemen kendimi matıma attım. Atım olsa ona atar, dört nala koştururdum. Matta kaslarımı soğuturken sıkıldım. Boş durmayı sevmediğimi bir daha fark ettim. Hani böyle sadece boşluğa bakıp, saçma sapan düşünmek ister ya insan, işte ben onu hiç sevmiyorum. Boşluk zararlı, boş kalmak çok boş iş. Boş işler müdüresi olmamam gerek. Hemen yattığım gibi kalktım, oyalanacağım ne varsa oyalandım. Sonra aklıma geldi, acaba el oğlu açtığımız şpagata mı bakıyor yoksa mantıya mı? Yani şpagat açan kadın da bence makbul. 5 DAKİKADA ŞPAGAT AÇ videolarını o kadar çok izledim ki... bir şeye yaramadılar. Ahahahah ya ne bekliyordunuz, 37 yıllık hayatımda sadece bir kez (rakamla 1) spor salonuna 1 yıllık üye olup, 1 yılda on kere (rakamla 10) gitmiş bir kadınım. Beden eğitimi dersinden nefret edip, bir kere korkudan beden eğitimi dersi sözlüsünden –gerçekten korkudan- voleybolun hakkını verip geçer not almış bir insanım. 37 yıl sonra nerede ne değişti diye sorarsam çarpılırım, pandemi sağolsun. Eve hapsolmanın tadını hiç bu kadar güzel çıkarmamıştım.

Probiyotik, vegan, glüten, yoga, pilates... İşte her şeyi bütünleştirdiğim zaman ortaya tek bir şey çıkıyor : sağlığına dikkat et. Ama önce akıl sağlığına. Onun için de bir şeyler yapmak lazım.

Hoş geldin yeni terapistim.

ZEYNEP GARGİ

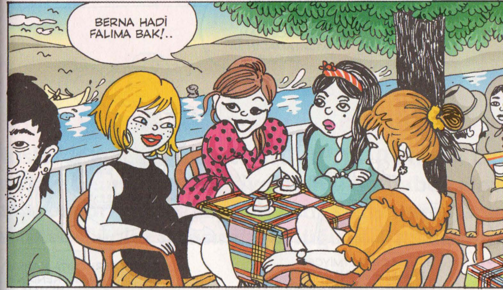
Kadına şiddet bitmiyor...

Kötü Kız Berna

Ramize Erer

BAYAN YANI

2022-11-KASIM
Aylık yaygın süreli yerel yayındır.
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir
Grafik Düzenleme
Cebrail Okcu

Müessese Müdürü: Ali Yavuz
Abonelik: Aysun Öztürk
ADRES: Duatepe Sok. No:16
Yeldeğirmeni/Kadıköy
TEL: (0212) 292 94 50

FAX: (0212) 251 57 54
BASKI: LeMan Ofset
(0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuaz Dağıtım
Paz. A.Ş. (0212) 249 91 13

Mehmet Ali & Akşamsefası